

Manila 1

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 43. Mt. XIX.

Spalių-Oct. 28, 1939

ČSR valst.
respublikinė
biblioteka

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Pilyp. 1, 6—11

BROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jūmyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jūs, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liudytojas, kaip aš jūsų visų trokštų giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiu išmanymu, kad jūs brangintumėte geresnius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriu.

Kristaus Karaliaus Šventė

LEKCIJA

Jono 18, 33—37

BROLIAI: Dėkokieme Dievui Tėvui, kurs padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvonystės šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybės valdžios ir perkėlė į savo meilės Sūnaus karalystę. Jame turime atpirkimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą. Jis yra neregimojo Dievo paveikslas, pirmgimis pirm viso sutvėrimo; nes per jį sutverta visa danguje ir žemėje, matomi ir nematomi dalykai, ar tai sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios; visa sutverta per jį ir jam; jis yra pirm visų, ir visa juo laikosi. Jis yra Bažnyčios kūno galva, jis, kurs yra pradžia, pirmgimis numirusiųjų tarpe, kad visame jis turėtų pirmininkystę. Nes visai Dievo pilnybei patiko apsigyventi jame ir per jį suderinti visa su savimi, ar kas yra žemėje, ar danguje, sekant to kryžiaus

Naujagimį prineša motinai, kad pabučiuotų. Bet motina atsakė: "Luktelsiu dieną kitą, kol jį pakrikštys, tada išbučiuosiu".

LEKCIJA

Mato 22, 15—21

ANUO metu parisiejai nuėję padarė sutartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbis ir mokini Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirūpini, nes nežiūri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: valia duoti ciesoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Ciesoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas ciesoriaus ciesorini ir kas Dievo Dievui.

EVANGELIJA

Kolos. 1, 12—20

ANUO metu: Pilotas tarė Jėzui: Ar tu esi žydų karalius? Jėzus atsakė: Ar pats iš savęs tai klausi, ar kiti tau pasakė apie mane? Pilotas atsakė: Ar aš žydas? Tavo tauta ir vyresnieji kunigai man tave įdavė: ką esi padaręs? Jėzus atsakė: Mano karalystė ne iš šio pasaulio; jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau išduotas žvdams; bet dabar mano karalystė ne iš čia. Tuomet Pilotas jam tarė: Tai tu esi karalius? Jėzus atsakė: Tu pats sakai, aš esu karalius. Aš tam gimiau ir atėjau į pasaulį, kal liudyčiau apie tiesą. Kiekvienas, kurs yra iš tiesos, klauso mano balso.

krauju taiką, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

Dievas sutvėrė žmogų; o žmogus, kurs taip aukštai puikybėje save keliasi, Dievą nesutvėrė!

Ar Esu Tikras Kristaus Karaliaus Karys?

1. Minčių, valios ir širdžių Karalius

JERUZALĖJE, gražiame romėnų valdovo kambaryje, stovi vyras. Jo rankos — užpakalyje surištos, ilgi rūbai — supurvinti ir geroškai apiplėšyti, o veidas — suvargęs ir mėlynėmis išmargintas. Akys — geroškai įdubusios, barzda — apipešiota. Jis stovi tylus, nors lauke girdisi neapykantos šauksmai, reikalaujantys Jojo mirties. Valdovas, Pilotas, išdidžiai prieina prie to nuvargusio, bet kartu ir nepaprasto vyro ir klausiamai sako:

— Tai tu esi karalius?

Tas vyras, vardu Jėzus, atsako:

— Tu pats sakai, aš esu karalius. Aš tam gimiau ir tam atėjau į pasaulį, kad liudyčiau apie tiesą.

Tikrai, Jėzus Kristus aiškiai pasisakė esąs Karalius. O kaip suprasti tą jo karališką garbę? Tai paaiškina Jo paties įpėdinis popiežius Pijus XI "Quas primas" enciklikoje.

Pirmiausia Kristus Karaliumi vadinamas **perkelta prasme**. Jis savo aukščiausia garbe, perviršijančia visų kūrinių didybę, įgija Karaliaus vardą. Todėl ir sakoma, kad Kristus **viešpatauja žmonių mintyse**; ne tiek savo proto šviesumu, kiek tuo, kad Jis yra pati Tiesa. O mirtingieji iš Jo kaip iš šaltinio turi tiesos semtis ir paklusniai ją priimti. "Aš esu tiesa", sako Kristus. Todėl žmogus tikrąją tiesą teras tik Jame, nes tiesa tėra viena.

Jis **karaliauja žmonių valioje** ne vien tuo, kad Jo dieviškos valios šventumui atitinka tobula žmogiškosios nekaltybė ir atsidavimas, bet taip pat tuo, kad Jis žmonių laisvą valią paveikia ir patraukia geisti kilnių dalykų.

O širdžių Karaliumi vadinamas dėl Jo įžymios sumanumo meilės ir paprastumo bei malonumo, priviliojančio žmonių širdis. Ir niekas nebuvo ir nebus žmonijos taip mylimas, kaip Kristus. Jis yra meilės Karalius: kaip nuoširdžiai Jis elgiasi su vaikais, ligoniais, nusidėjėliais ir kitais!

Bet ir **tikrosios Karaliaus prasmės** Kristui kaip Žmogui niekas negali paneigti. Tik kaip Žmogus Jis gavo iš Tėvo "valdžią, gar-

bę bei karalystę", o kaip Dievo Žodis, kaip pats Dievas Jis turi visa kartu su Tėvu, todėl ir Jis valdo visus pasaulio kūrinius. "Visa per jį padaryta ir be jo nepadaryta nieko iš to, kas padaryta" (Jono 1, 3).

Kokiu būdu Jėzus kaip Žmogus tapo pasaulio Karaliumi? Ogi ne jėga, bet savo prigimtimi, stebėtina Dievo-Žmogaus vienybe, hipostatiškąja vadinama. Dėl tos tamprios vienybės Kristus ne tik kaip Dievas, bet ir kaip Žmogus turi būti angelų ir žmonių garbinamas ir Karaliumi laikomas.

Jeigu jau yra Karalius, tai kokią turi karališką galią? Žemės karaliai paprastai nenešioja vien garbingo vardo, bet taip pat turi atitinkamų galių. Ir Kristus Karalius turi panašią valdžią. Kaip tikėjimas moko, Kristus yra duotas **mums atpirkti ir išgelbėti** iš šetono vergijos ir amžinos mirties. Visa tai Jis įvykdė Kryžiaus mirtimi. Jis yra netik atpirkėjas, bet ir kartu **įstatymdavis**, kurio reikia klausyti. Šv. Evangelijos pasakoja apie Jo leidžiamus įstatymus: kas laikys Jo žodžius, tas Jį mylės ir pats pasiliks Jo meilėje.

Iš Tėvo gavo ir **Teisėjo valdžią**. Tai aiškiai pasako žydams: "Tėvas nė vieno neteisą, bet visą teismą atidavė Sūnui". Kaip Teisėjas taip pat turi teisę paskirti dovanas ir bausmės dar tebegyvenantiems žmonėms.

Kristui priklauso ir **vykdomoji valdžia**. Reikia, kad visi Jo klausytų; net ir nekryštytieji turi per Bažnyčią priimti Jo mokslą. Bet daug kas Jo paliepimų neklauso. Už tai Jis turės visus bausti, ir tos bausmės niekas neišvengs.

Taigi, Kristus kaip Žmogus yra tikras Karalius. Išsipildė, ką jau pranašai skelbė apie būsimąjį Karalių. Danielius sako: "Anų gi karalysčių dienose Dievas pažadins karalystę, kuri neiširs per amžius, ir jos viešpatavimas nebus atiduotas kitai tautai" (Dan. 2, 44). "Tasai (Ilgaamžius) davė jam valdžią, garbę ir karalystę, ir visos tautos, giminės ir kalbos turės jam tarnauti; jo valdžia yra amžina valdžia, kuri nebus atimta, ir jo karalystė nebus sugriauta" (Dan., 7,

14). Ir šv. Jonas Krikštytojas nepaliauja sakęs: "Darykite atgailą, nes dangaus karalystė arti" (Mato, 3, 2). Danguaus karalystė čia suprantama būsianti Kristaus karalystė.

3. Garbė būti tikru kariu!

Garbė būti Kristaus kariu, nes Jis yra dangaus ir žemės amžinas Karalius! Visi kiti karaliai ir prezidentai praeis ir pavirs į dulkes. Kardinolas Richelieu, Prancūzijos karalius ministeris, mirdamas sakė: "Jei aš būčiau Dievui taip tarnavęs, kaip tarnavau karaliui, tai dabar būčiau laimingas". Jis turėjo apsisivilti žemiškuoju karaliumi, nes nepatenkino begalinių jo sielos troškimų. Pr. Bargija buvo dešinė Ispanijos karaliaus ranka. Bet, mirus karalienei, gražiajai Izabelei, jis pamatė žemės karalių menkumą ir jų nykstantį grožį, pasiryžo visiškai atsiduoti amžinam karaliui Karaliui Jėzaus draugijoje ir taip ištikimai tarnavo, kad tapo šventuoju.

Ar aš taip pat sužavėtas amžinuoju Karalium? Ar esu Jo tikras karys? **O būti Jo kariu** reiškia **neturėti gimtosios ir sunkios nuodėmės**. Jei aš jų neturiu, tai esu Kristaus karys. Jei turiu, esu šetono vergas, esu Kristaus kariuomenės dezertyras. Kas dažnai bėga į šetono stovyklą, tas yra išdavikas. Mūsų kariuomenė tokį karį tikrai sušaudytų. O Kristaus meilė besigailintį vėl priima. Tai gi, **garbė būti tikru kariu!** Veidmainis — nevertas garbės. Net **neišmintinga** tarnauti paleistuvybės, melo, barnių, apkalbų, žmogždysčių, keiksmų ir visokių baurumų karaliui šetonui, o paniekinti begalinės meilės, neriboto grožio ir džiaugsmo, neapsakomos kantrybės ir teisybės Viešpatį Kristų.

Tikrai, aš noriu būti didžiadvasiškas, o ne užsnūdęs Kristaus karys. Žinau, kaip kai kurie Vokietijos nacionalsocialistai gerbia savo vadą Hitlerį. Gatvėse su užsidegimu praeivius sveikina: "Heil Hitler!" Jei tokiam vadui dalis jaunimo, kai kurie vyrai ir moters atiduoda savo širdis, tai atsiduoti vadų Vadui, Jam didžiadvasiškai tarnauti ne tik išmintinga, bet ir reikalinga. Prieš Jį kiti karaliai yra lyg skruzdžių vadai prieš didžiausią milžiną. Tas didysis Karalius yra gyvas, nors žmogaus akimis ir nematomas,

Prieš Jį vieną kartą turės visos šalys, visi laikai nusilenkti.

O savo didžiadvasiškumą praktikoje turiu taip parodyti: kovoti su savo ir kitų nuodėmėmis, ginti Dievo teises, dažnai lankyti savo Karalių bažnyčioje ir su Juo per šv. Komuniją susijungti. Turiu kęsti smeigtus ir kančias, kaip mano Karalius kentėjo dėl manęs. Turiu žiūrėti į savo Vadą ant kryžiaus. Jis sako: "Kas nori manimi sekti, tepaima savo kryžių ir teseka manimi". Apsigauna tas, kuris mano, kad Kristaus kariu būti reiškia tik gerai pavalgyti ir patenkinti visus savo norus, o kentėti visai nereikia. Tai šetono kario ženklai. O Kristaus karys ir džiaugiasi, ir kenčia, žiūrėdamas ne į savo malonumus, bet į Karalių, kuris yra jo kasdieninio gyvenimo centras. Dėl Jo suvaldo liežuvį, pergali žmonių baimę, kai reikia eiti išpažintis, viešai melstis, katalikiškai sveikintis ir perspėti blogai darančius.

Ne tik kovoja su savimi, bet nori, kad ir broliai išsivaduoję iš baurios šetono priespaudos ir atsiduoję meilės Karaliui. Jis jiems padeda ir gina savo Karaliaus teises malda, žodžiu ir darbu. Gina visur: kinuose, teatruose, šeimose, mokyklose, ūkyje, mieste ir kaime, dirbtuvėse ir pašnekėsiuose. Gina visada, nenuleidžia garbingo kario kardo nei dieną, nei naktį, gina per visą savo gyvenimą.

Fr., S. J.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

"Ištikrųjų, sakau jums, jei jus nesugrįšite ir nepasidarysite kaip kūdikiai, neįeisite į dangaus karalystę." (Mato XVIII, 3).

Daug kas kalba maldas, bet mažai kas meldžiasi.

Jei vaikščioti be Dievo, esi mažumoje, nors visas pasaulis būtų su tavimi; jei veiki su Dievu, esi daugumoje, nors visas pasaulis būtų prieš tave.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija lapkričio mėnesiui, 1939 m.

Šventojo Tėvo paskirta

Už Dievo Šventosios Bažnyčios Persekiotojus.

BUVUSIOS bendros intenrijos mus ragino malda kovoti prieš klaidingus mokslus ir jų žalingas pasekmes. Po to meldėmės, kad Dievas žmoniją gelbėtų nuo naujosios pagonystės. Dabar naudosis tuos pačius dvasinius ginklus, kad apsaugotume nuo Dievo teisingos rūstybės tuos, kurie šias blogybes įvedė į pasaulį. Tuomi mes išpildysime V. Jėzaus paliepiimą: "Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už persekiojančius ir šmeižiančius jus". Dažnai kartokime mūsų mirštančio Išganytojo žodžius: "Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką darą".

Sekdama savo Dieviškąją Įsteigėją, Bažnyčia negeidžia nusidėjėlio mirties, bet laukia, kad jis atsiverstų ir gyventų; * ji nelaukia persekiotojo nubaudimo bet nori, kad jisai, kaip Saulius, atsiverstų ir pasidaręs antruoju Povilu, su meile skelbtų Kristų ir Jo mistišką Kūną. Kristaus ir Jo Bažnyčios priešai skleidžia neapykantą ir susiskaldymą; Bažnyčia gi, sekdamą Kristų, nori visus žmones suvienyti broliškoje meilėje, kad visi būtų vieno dangiško Tėvo sūnūs.

Jeigu Kristaus dvasia mumyse bus tikra Jo Bažnyčios sūnų dvasia, tai mes nevien savo maldomis, bet taip pat kiekviena mintimi, žodžiu ir darbu, tos malonės iš Dievo melsime, o ypač tiems, kurie mūsų nekenčia ir mus persekioja.

YPATINGA MISLŲ INTENCIJA

Lapkričio mėnesiui, 1939 m.

UŽ CEYLONO MISIJAS.

ŠVENTA ELZBIETA

Lapkričio 19 d.

Šv. Elzbieta, Vengrijos karaliaus duktė, gimė 1207 m. Nors ji ištekėjo už Turingijos kunigaikščio, tačiau jos visai netraukė karališko dvaro puošnumas ir linksmumas. Ji visą savo laisvą laiką praleisdavo maldin-gumo pratybose ir ypač pasižymėjo pavargėlių šelpimu. Kartą atsitiko, kad jai ei-

nant su savo apsiaustu pilnu duonos pavargėliams, ją sutiko jos vyras; atskleidęs jos apsiaustą, jis su nusistebėjimu pamatė, kad jis buvo pilnas gražių raudonų ir baltų rožių, nors tai buvo žiemos laikas. Jos vyrui mirus, ji buvo išvaryta iš jos karališkų rūmų ir likusią savo gyvenimo trumpą dalį ji užbaigė dideliame nuošalume ir neturte. Ji mirė 1231 m., turėdama tik 24 metus.

LAVYBA

Nusižeminimas. — Nusižeminimas buvo tai šaknis, iš kurios išdygo visos kitos šv. Elzbietos gražios dorybės. Iš tos dorybės išaugo jos meilumas pasielgime su kitais, jos duosnumas pavargėliams, jos nekalta skaisitybė, jos tikras žemiškų garbių įvertinimas ir jos kantrybė varguose.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Lapkričio mėnesis, 1939 m.

Brangūs Promotoriau:

LAPKRIČIO mėnesio artumas mums primena sielas skaistykloje kenčiančias ir mumyse žadina jausmą joms kiek galima padėti, kad jos ko greičiausia galėtų pasiekti Dievo regėjimą danguje. Kaip suraminanti yra ta mintis, kad mes galime joms į pagalbą ateiti! Savo maldomis mes galime tėvui ar motinai, broliui ar seserei, mylimam draugui ar kitai kokiai sielai padėti greičiau į dangų nueiti. Kartais, gal, padėdame ir toms nežinomoms "apleistoms" sieloms, kurios neturi čia ant žemės nei giminių, nei draugų, kurie už jas ypatingai mels-tųsi.

Labai naudinga būtų, kad promotoriai prisimintų visus gausius atlaidus, kuriuos Apaštalytės nariai ir promotoriai gali šiuo laiku dėl skaistyklos sielų apturėti. Koks čia didis dvasinis išdas, kuriuo galime naudotis vargstančių sielų naudai Apaštalytės Vadovėlis turi ilgą eilę tų atlaidų, kuriuos galima šiuo metu apturėti.

Promotoriai nevien patys turėtų stengtis kiek galėdami šių atlaidų skaistyklos sieloms pelnyti, bet taip pat bedalindami Apaštalytės lapelius, turėtų ir kiekvienam na-

riui priminti šią maldingą pratybą, kad ir anie būtų užsidgeę kiek galėdami kuo daugiau maldų aukoti toms sieloms. Jeigu promotoriai tą ištikimai padarys, tai jau daug padės šioms sieloms, kurios pasiekusios Dievo sostą ir jų nepamirš.

Viena pratyba yra labai naudinga, nevien Apaštalytės nariams skiriama, bet visiems katalikams patartina. Tai yra dievotas bažnyčios applanymas Uždušinės dienoje. Tie, kurie po išpažinties ir šv. Komunijos, applanco bažnyčią ir ten sukalba šešis kartus "Tėve mūsų, Sveika Marija ir Garbė Die-

vui", šv. Tėvo intencija, gali pelnyti visuotinį atleidą, skiriamą tiktai sieloms skaisytykloje esančioms. Šį atleidą galima tą dieną, būtent Uždušinėje, gauti ne tik vieną kartą, bet tiek, kiek kartų bažnyčia yra applancoma ir tie šeši poteriai kartu yra sukalbami. Reiškia, kiekvienas applanymas ir sukalbėti šei poteriai pelno tą gausų atleidą sieloms skaisytykloje esančioms. Naudokitės, brangūs promotoriai, šia proga daug atleidų pelnyti kenčiančioms sieloms, ir paraginkite Apaštalytės narius prie tos gražios ir labai naudingos pratybos.

RAŽANČIAUS GALYBĖ

(Iš šv. Alfonso Liguori raštų)

1. Buvo Vokietijoje vienas piktadaris už sunkų prasikaltimą teismo nuteistas mirti; buvo šis taipgi labai užsispyręs, taip, kad atsisakė atlikti išpažintį. Piktadarį applankęs kunigas kiek galėdamas stengėsi užkietėjusį nusidėjėlį atversti. Šis kunigas nuteistąjį maldino, net graudžiai apsiverkė, ir ant kelių prašė ir skatino piktadarį atsilyginti Dievui. Kunigas, matydamas, jog jojo pastangos piktadarį atversti eina veltui, pagaliau nuteistajam sakė, "Tai mudu dabar nors sukalbėkime sykiu vieną Sveika Mariją". Piktadaris tai padarė, ir staiga pradėjo pats graudžiai verkti. Po kiek laiko jis atliko išpažintį, savo nusidėjimus gailiai apgailestaudamas, ir papravė, kad jam einant mirti ar net mirties valandoje būtų įduota rankosna koks nors švč. Panelės Marijos atvaizdas.

2. Viena dievota Dievo Motinos pasekėja savo dukrelei visad primindavo nuolat šauktis švč. Panos Marijos, ypač pavojaus valandoje kalbėti "Sveika Marija". Syki ši mergaitė po vienos puotos ilsėjosi, kai tuo tarpu ją užpuolė regimu būdu pasirodęs šėtonas ir kėsinosi ją užgrobti ir išsinešti. Šėtonas buvo mergaitę jau pagriebęs kai ši susigriebusi sukalbėjo "Sveika Marija" ir bežiūrint priešas pranyko.

3. Vienas kunigas minėjo nuotyki, kuri jam pasakojęs kariuomenės vadas: Vieną dieną, kovai užsibaigus, stovykloj vadas pamatė vieną kareivį, kuris rankoj laikydamas ražančių ir Marijos škaplierius, prašėsi ku-

nigo. Kareivio kaktą buvo pervėrusi kulka, kuri išėjo per kitą galvos pusę, taip, kad smegenys buvo matyti. Buvo aišku, tat, kad žmogus tokioj padėtyj negalėjo ilgai begyventi. Nelaimingasis kareivis, kunigui atėjus, pasikėlė, dideliu gailesčiu atliko išpažintį, ir gavęs kunigo išrišimą, atidavė dvasią.

4. Syki vienas jaunuolis, prigulėjęs prie švč. Panos Marijos brolijos, pagaliau iš jos išstojo ir pasidavė ištvirkusiam gyvenimui. Vieną naktį jam pasirodė, baisią formą prišiemęs, šėtonas. Jaunuolis tuoj ėmėsi šaukti Dievo Motinos pagalbos. "Veltui tu šaukies jos pagalbos", atsiliepė šėtonas, "savo blogais darbais tu pasidarei mano savastis". Jaunuolis, iš didelės baimės drebėdamas, puolė ant kelių ir pradėjo kalbėti brolijos maldas. Tuoj apsireiškė Dievo Motina. Šėtonas ją pamatęs tuoj prasišalino, palikdamas pasakui save didelę smarvę ir net sienoj skylę. Marija tada kreipėsi į jaunuolį, "Tu nebuvai vertas mano pagalbos; bet aš trokštu tau parodyti gailestingumą, kad pats galėtumei permąnyti savo gyvenimą ir vėl sugrįžti brolijon".

A. Mičiūnas, M.I.C.

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

"Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę." (Mato V, 20).

LITURGINĖS KALBOS KLAUSIMU

SVENTOSE Mišiose ir kitose Katalikų Bažnyčios apeigose yra vartojama lotynų kalba. Bet ne vienam kyla klausimai, ar tik viena lotynų kalba katalikų apeigose tevartojama, ar nebūtų galima vartoti kitas kalbas, gimtąją kalbą, kodėl šv. Mišios laikomos lotyniškai, o ne angliškai ar lietuviškai?

Reikia pasakyti, kad liturgine kalba be lotynų Romos apeigose dar buvo vartojamos kalbos: graikų, arabų, slovakų, georginų, rumunų ir visa eilė bizantiškų, sirijiečių, maronitinių, chaldaniečių, malakarasiiečių ir malabariečių ir visos su skirtumais apeigose. Vakarų Bažnyčioje pirmuosius du šimtmečius liturgine kalba buvo graikų kalba. Tik nuo trečiojo šimtmečio lotynų kalba tapo Katalikų Bažnyčios liturgine kalba. Ir kai graikai nuo jos atsisakė, buvo ilgai ginčytasi.

Kodėl lotynų kalba, o ne kuri gyvoji kalba ar ne kiekvienos tautos gimtoji kalba, pripažinta liturgine kalba?

Bažnyčia turi daug priežasčių, kodėl paliko lotynų kalbą žymiausioje vietoje savo apeigose.

1) Katalikų tikėjimo išsireiškimai yra likę iš senovės lotynų kalboje. Tuos išsireiškimus tiksliai išversti į kitas kalbas būtų sunku ir nevisai atitiktų tą, kas išreiškiama lotynų kalba.

2) Lotynų kalba yra negyva, reiškia nėra vienos tautos nėra šnekamoji kalba. Mes žinome, kad visos gyvosios kalbos laikui bėgant keičiasi, daug vartojama naujų žodžių ir išsireiškimų. Ir lietuvių kalba per 30 m. labai daug pasikeitusi. Sakykim, jei jau ir prieš 20 m. būtų buvę visi šv. Mišių mišiolai, brevijoriai ir kitos knygos atspausdintos lietuviškai, tai šiandien jas reiktų iš naujo leisti. Tas daug kainuotų ir laiko ir pinigų.

3) Kiekviena tauta visas liturgines knygas išsiverstų į savo gimtąją kalbą, o tos kalbos, per šimtmečius bekeisdamos po kelis kartus, taip pat pakeistų ir maldų apeigų užrašų reikšmę. O dabar ir po tūkstančio ar kelių tūkstančių metų bus vartojama ta pati lotynų kalba. Ir Šventas Raštas ir Evangelijų knygos ir kiti raštai yra autentiški

(teisingi), kadangi būdami parašyti negyvosiose kalbose — lotynų, graikų, hebrajų, yra lengva juos patikrinti. Preciškai šimtai, tūkstančiai metų, ir tada galės studijuoti Šventą Raštą, parašytą originalią, niekenu dar nepakeista kalba.

4) Lotynų kalba yra universalė. Ji vartojama daugumos katalikų visame pasaulyje. Kur kunigas nekeliuotų, kur nevažiuotų, sutikęs kunigą galės susikalbėti lotyniškai. Lotynų kalba yra tarptautinė kalba dvasiškių, kalbininkų, mokslininkų ir gydytojų. Kiekvienas, kuris studijuoja mediciną, literatūrą, turi pūta išmolti lotynų kalbos. Gražiausi senovės ir nereliginiai, poezijos veikalai yra parašyti lotynų kalba.

5) Lotynų kalba yra viena iš seniausių, ji yra šv. Mišių liudininkė, jos maldų formos sunkiai pakeičiamos.

Bet Katalikų Bažnyčia kai kurioms tautoms yra leidusi apeigose vartoti ir kitas negyvas kalbas, kaip graikų, syrų ir kitas, anksčiau minėtas. Tačiau būna ypatingų atsitikimų, kai leidžia laikyti šv. Mišias ir kitas apeigas ir gyvojoje kalboje, kaip pavyzdžiui Rytų apeigose — rumunų kalboje, vengrų k. iš dalies ir arabų k. New Yorke yra viena maža parapija, kur liturgine kalba vartojama vengrų kalba.

Dabartiniu metu K. Bažnyčios vadovybė neduoda teisių šv. Mišias laikyti gimtosiomis kalbomis. Kas mėgina tai daryti, pasipriešina Bažnyčios vadovybei, yra atskiriamas nuo jos. Tokio likimo yra ištiktos ir lenkų ir lietuvių tautiškosios parapijos. Tų tautiškų bažnyčių sugalvotojai, vadai ir parapijiečiai yra pasmerkti ir atskirti nuo Katalikų Bažnyčios.

A. Skirius

ATĖJAI...

Atėjai pas mane, Mylimasis,
Nusileidęs iš aukšto dangaus,
Ak, ką vargšėj širdy beatrasi,
Kai tik rojaus ramos ji ragaus?..

Atėjai... ir išnyko pavojai,
Ir ramybė gaivino mane...
O širdis Tau be žodžių dėkoja,
Vėl laiminga tarytum sapne!

Stud. Agnietė

PAMALDOS UŽ MIRUSIUS VISĄ LAPKRIČIO MĖNESĮ

Marijonų Vienuolija turi ypatingą užduotį melstis už mirusius; ypač gausios būna pamaldos už mirusius per visą lapkričio mėnesį Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Illinois, dalyvaujant visiems seminarijos kunigams ir klierikams.

I. Uždūšinėj Dienoj būna atlaikytos Iškilmingos Giedotinės Mišios.

II. Kasdien yra laikomos Giedotinės Mišios už pavestas sielas per visą Uždūšinės oktavą.

III. Mišparai už mirusius yra giedami kas vakaras per visą Uždūšinės oktavą.

IV. Ražančius už mirusius kalbamas kasdien per visą Lapkr. mėn.

V. Per visą lapkričio mėnesį vienuoliai kasdien paveda mirusiems: a) daugkartinius lankymus Švč. Sakramento, b) priimtąsias Šv. Komunijas, c) atskirai ir viešai sukalbėtas maldas, d) įgytus dalinius ir visatinius atlaidus.

VI. Per visą mėnesį vienuoliai kunigai savo laikomose Šventose Mišiose meldžias už pavestąsias sielas.

VII. Procesija už mirusius seminarijos koplyčioje būna Uždūšinės Dienos išvakarėse ir baigiant oktavą.

Paveskite savo mirusių giminių sielas toms gausioms pamaldoms, prisiunčiant savo intencijas pirm lapkričio 1 dienos, antrašu:

REVEREND SUPERIOR
Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill.

Pasikalbėjimai Prie Ežero

Pėpėcė Emicė

SIE pasikalbėjimai visad bus atliekami prie kurio nors ežero kranto. Kartais, keliausiu prie Genezareto ežero, kur Kristus mokino ir praleido ilgesnias valandas. Kitais atvejais, sėdėdamas prie Mičigano ežero paskaitysiu šį tą, ir paskui rašysiu. Laikas nuo laiko perduosiu "Laivo" skaitytojams kitų išmintingų žmonių auksnius mintis. Jei laikas ir pareigos leis, stengsiuos aprašyti savo jaunus, ne visai subrendusius, pergyvenimus ar patyrimus pliūduriuojant per platų gyvenimo ežerą. Dažnai tenka keliauti ir patirti įvairius malonius ir nėmalonius įvykius, tai ir tie dalykėliai atsiras šiame skyriuje. Tai būkite pasirengę visokiausių dalykų patirti. Jei kas iš jūsų turi panašių pergyvenimų ar skaitymų prašau man prisiųsti ir talpinsime šioj vietoj, nes kas yra pamokinimas vienam gali būti pamokinimas ir kitiems geros širdies žmonėms.

Ražančiaus galybė istorijoje

Geriausias krikščionio ginklas prieš šetono pagundas yra Ražančius, kurio pagalba galime išprašyti Marijos neperstojamą užtarymą pas Dievą. Ražančiaus kalbėjimas tikrai yra galingas ginklas; tą matome iš Bažnyčios istorijos.

Švenčiausia Panelė pirmą Ražančių davė šv. Dominikui, kaip ginklą prieš Albigenšijos eretikus ir tuoj po to 1213 m. svarbus mūšis buvo laimėtas prieš tuos eretikus, per Marijos užtarymą. Austrijos Don John, pirmą sekmadienį, spalio mėnesį, 1571 m. su savo laivynu nugalėjo turkus, kurie norėjo įsiveržti į Europą ir sugriauti visą civilizaciją; šv. Ražančiaus Draugija suruošdama didelę procesiją Romoje, išmaldavo tą malonę iš Dievo. Kunigaikštis Eugenijus, 1716 metais, taipogi susirėmė su turkais ir jis juos nugalėjo Vengrijoj, tuo metu kai žmonės Ražančių kalbėjo ir prašėsi Marijos užtarymo.

Ražančiaus kalbėjimas yra vienas iš gražiausių ir galingiausių krikščioniui pagalbos priemonių. Ražančius yra tik mažas da-

lykėlis, neužima daug vietos kišeniuje ir greitai galima atkalbėti Ražančiaus dalį. Kiekvieną kartą katalikui įdedant savo ranką į kišenių, Ražančius ranką palyti ir jis atsimena, kad jis yra katalikas ir kokios jo pareigos gyvenime.

Labai dažnai, kada sužeistus žmones atveža į ligoninę nežinia ar jie katalikai ar ne. O ražančius kaip tik būtų geriausias katalikui pažyminis. Tokiems greičiau pašauktų kunigą ir suteiktų paskutinį krikščionišką patarnavimą. Tai ypač svarbu šiais laikais, nes pasitaiko daug netikėtų nelaimių gatvėse.

Šventa Monika

Šv. Monika gulėjo mirties patale ir šv. Augustinas stovėjo šalia jos. Ji pažiūrėjo į Augustiną ir sakė, "Palaidok mano lavoną kur norėsi, tačiau nesirūpink kur ji reikėtų palaidoti. Tik veno dalyko aš prašau tavęs, atsmink mane prie Dievo altoriaus".

Paskolinta knyga

Nuoširdžiai rimtas asmuo parodo savo dėkingumą už paskolintą knygą dvejopu būdu: 1) parsinešęs, jis ją perskaito; 2) perskaitęs ją, jis tuoju sugražina knygą.

Pavydas

Pavydas išpučia mažmožius.
Pavydas suardo vienybę.

Šv. Joana iš Arko

Per ilgus mėnesius teisėjai tardė šv. Joaną. Staigiai vieną dieną tardytojai užpuolė ją su klausimu, "Ar manai, kad esi pašvenčiamosios malonės stovyje?"

Šventoji suko galvą, kaip čia atsakyti. Jei atsakytų, kad yra pašvenčiamosios malonės stovyje, tai tardytojai paklaustų, "Kaip tu žinai! Duok priparodymų". Jei atsakytų, kad nėra pašvenčiamosios malonės stovyje, tai teisėjai ją pasmerktų, kaipo velnio apstėtają. Jie kaip tik norėjo tai įrodyti.

Šventoji giliai pamastė ir lyg apturėda-

ma šv. Dvasios įkvėpimą atsakė: "Jei ne-
esu, lai Dievas mane atveda į pašvenčiamo-
sios malonės stovį; bet, jei esu, lai Dievas
mane tam stovyje užlaiko".

Teisėjai liko be žado; šventoji vėl jų min-
tis sumaišė.

Kaip Apaštalai mirė

Šv. Matas kalaviju buvo nužudytas Etijo-
pijoje.

Šv. Morkus buvo žiauriai vilktas per Alek-
sandrijos gatves iki mirties.

Šv. Lukas buvo pakartas nuo alyvų me-
džio šakos.

Šv. Jonas buvo įmestas į karštą aliejaus
katilą bet išliko gyvas ir vėliau mirė Efezo
mieste.

Šv. Jokūbas, Didysis, kalaviju buvo nužu-
dytas Erodo Agripo's įsakymu.

Šv. Jokūbas, Jaunasis, buvo akmenimis
muštas ir vėliau kuolais užmuštas.

Šv. Pilypas buvo pakartas Frigijoje.

Šv. Bartalomėjui buvo oda nulupta.

Šv. Andriejus buvo nukryžiuotas.

Šv. Tomas buvo ietimi perdurtas.

Šv. Simonas buvo nukryžiuotas.

Šv. Barnabas buvo užmuštas akmenimis.

Šv. Povilas buvo nukryžiuotas Romoje, Ne-
rono įsakymu.

Šv. Tadėjus buvo vilyčiomis nužudytas.

Šv. Petras buvo nuplaktas ir nukryžiuo-
tas galva žemyn.

Šv. Motiejus buvo akmenimis muštas ir
paskui nukankintas.

Ražančius - Mūsų Laikų Priebėga

Tai buvo 1571 metais. Turkų rodos nenu-
galimas laivynas, visomis savo jėgomis ap-
sidraudęs, leidosi Italijos pakraščių linkui.
Turkai šį kartą rengėsi Europos katalikams
drožti paskutinį smūgį ir juos galutinai pa-
vergti. Katalikų laivynas, kur kas už tur-
kų mažesnis, Austrijos kunigaikščio Don
Juano vadovaujamas, nedrąsiai laukė susi-
durti su galingu priešū. Don Juanas savo vy-
rus pavedė ypatingai Dangaus Karalienės
globai; įsakė ant vėliavos prikabinti ražan-
čių. Šia kova susidomėjo ir susirūpino visas
katalikiškas pasaulis; ir Šv. Tėvas Pijus V,
ašarose ir atsidūsėjimuose paskendęs, nepa-
liaujamai meldėsi už katalikų pasisėkimą. Jis
visus tikinčiuosius kvietė sykiu su juo karš-
tai maldauti Dievo Motinos pagalbos ir už-
tarymo šios krizės valandoj. Miestuose ir
miesteliuose tikintieji būriais karštai kalbėjo
ražančių. Ir štai, spalio 7 dieną, Don Juanas
ir jo laivynas, visiškai nugalėjo turkus. Tris-
dešimts tūkstančių turkų nukauta, penki
tūkstančiai paimta nelaisvėn, daugiau kaip
dvidešimts tūkstančių krikščionių belaisvių
išvaduoti, šimtas trisdešimts laivų pasisa-
vinta. Austrai gi tuo tarpu neteko vos pen-
kių šimtų jūrininkų. Ši stebuklinga pergalė,
todėl, teisėtai priskaityta Marijos užtarymui.

Ražančius sulaukė turkų žengimą ir išgel-
bėjo krikščionybę Europoje.

* * *

Ir šandie krikščionybei ir bendrai, visam

pasauliui, grėsia pavojus taip kaip kad anais
laikais Europai grąsino turkų pergalė ir pa-
vergtas. Šandie dideliais šuoliais pažan-
giuoja visoki iškraipyti gėvalai ir 'izmai',
kurie stato pavojun net visą civilizaciją. Šia-
ndie pasaulyje pradeda žinti viršų ne teisybė,
bet daugiausia jėga ir smurtas. Bedievybė
vis plačiau ir giliau leidžia savo šaknis, sa-
vo nuodinga įlaka marina tikybinius žmonių
jausmus ir įsitikinimus. Nežiūrima žmogaus
prigimties teisių, atmetami Dievo įsakymai,
visa kas antgamtiška. Todėl, yra katalikams
kuo susirūpinti. Pasirodo, kad negalima ge-
ruoju ar teisiu keliu išrišti visokius pasau-
lyje pasitaikusius iširimus, keblumus. Reika-
linga, kad dieviška galybė ateitų mums pa-
galbon.

Malda šandie labai reikalinga. Katalikai,
todėl, kaip tik privalėtų burtis ir maldauti
Marijos pagalbos. Ražančius yra viena ge-
riausių ir gražiausių maldų, kurių Bažny-
čioje turime. Jeigu jis praeityje atnešė Baž-
nyčiai iek daug pagalbos, galima tvirtai ti-
kėtis, jog ir dabartinės krizės metu, jis at-
neš mums galingo Marijos užtarymo. Mari-
jos užtarymas pas savo dievišką Sūnų atneš
pasauliui daugiau taikos kaip kad ir koki
diplomatų pasitarimai ar pastangos.

* * *

Antas

1872 – Kardinalas Mundelein – 1939

Popiežius Pijus XII priėmė Lietuvos atstovą

CASTELGANDOLFO, spal. 18. — Šventasis Tėvas Pijus XII šiandien priėmė Lietuvos pasiuntinį Šventajam Sostui S. Girdvainį. Jis pateikė popiežiui savo įgaliojimo dokumentus.

Popiežius pareiškė, kad šiandien Europai rimtai grąsina Dievo priešai ir kasdien tas pavojus didėja.

Jo Šventenybė lietuviuose mato pilną ryžtumą sudaryti katalikybės priešakines sargybas rytinėje Europoje, nepaisant to, kad dėl šio idealo prisiečių daug aukotis ir kentėti.

Nauja Lietuvos Siena Rytuose

WASHINGTON, D. C. — Oficialiomis žiniomis naujoji Lietuvos siena rytuose prasideda prie Latvijos ribos ir eina Drukšių ežero rytiniu pakraščiu, Drukšių miestelį palikdama įiems; toliau pro Rismenus (mums), pro Daugliškių stotį (jiems) į vakarus nuo Švenčionių, kurie liko įiems, — pro Buivydžius (mums), pro Sumską, Tabariškius, Jankūnus, Eišiškes, Dainavą (visi mums) ir toliau Ulos upe į vakarus ligi taip vadinamos buvusios administracijos linijos, — toliau ta linija kaip seniau, paliekant Gardiną už tos linijos.

(L. P.)

Kardinolo Mundelein Darbai Švietimo Srity

Pirmadienį, apie 10 val. ryto, iš Chicagos paskelbta žinia, kuri sujaudino ne tik visus miesto gyventojus, bet ir visą Ameriką. Iš visų radijo stočių pasigirdo: "Jo Eminencija Jurgis Kardinolas Mundelein netikėtai mirė ši rytą". Tylioje pagarboje nulenkę galvas visi: katalikai ir nekatalikai, valdininkai ir pavaldiniai, seni ir jauni, turtingi ir varguoliai, darbdaviai ir darbininkai. Visų be išimties, ta pati mintis, kurią Chicago "Tribune" pareiškė:

"Jis Buvo Didis Dvasios Vadas,

Jis Buvo Didis Organizatorius,

Jis Buvo Didelė Galybė Visuomenės Gerovei,

Jis Buvo Didis Vyras".

Kada ateity istorikai išduos tikresnių ir aiškesnių a. a. kardinolo Mundeleino veiklaus gyvenimo apibūdinimų, gal, tada pasirodys, kad žymiausias Jo Eminencijos veikimas buvo mokslo srityje. Kaip arti prie jo širdies buvo krikščioniško auklėjimo reikalai, tą aiškiai matome iš jo pirmutinės kalbos, kurią pasakė Auditorijos salėje iškilmųjų priimtųjų proga Chicagoje. Jis savo klausytojams davė suprasti, kad jo pirmutinis ir vyriausias darbuotės tikslas bei interesas yra Chicagos Prirengiamoji Seminarija — ir su ja visos

mokslo įstaigos. Nuo tos dienos nenuilstamai ir be pertraukos Jo Eminencija pasiukojo, kad krikščioniškas auklėjimas į garbę iškiltų.

Vienas pirmutinių Jo Eminencijos žygių diecezijai administruojant buvo sukurti komisiją katalikiškoms mokykloms perorganizuoti. Jis išsiuntė į Katalikišką Universitetą Washingtone du kunigus specialiai prisirengti pradžios mokykloms vesti. To perorganizavimo sėkmės tiesiog stebėtinos, nors Jo Eminencija aiškiai jas buvo numatęs. Naujos mokslo knygos bei vadovėliai atitinką vėliausiems auklėjimo filosofijos reikalavimams buvo išleisti ir vienodai įvesti visoje mokyklose. Religijos kursai taip pat buvo ypatingai sukurti, kad jie pasižymėjo visoje Amerikoje. Mokyklų skaičius padidėjo. Kada Jo Eminencija atvyko į Chicago, tada buvo 250 pradžios mokyklų su 2,500 mokytojų; šiandieną yra apie 400 mokyklų su 4,190 mokytojų. Tada buvo 110,860 mokinių, šiandien daugiau kaip 165,000. Be to, Chicagos miestas didžiuojasi savo aukštesnėmis katalikiškomis mokyklomis, kurių iš viso yra 65, kurias lanko daugiau kaip 20,000 moksleivių.

Bet Jo Eminencijos mokyklų programa nesibaigė čia. Jam labai rūpėjo, kad ir Uni-

versiteuose medicinos ir teisių kursai būtų pastatyti aukščiausiam etikos laipsnyje. Nemažai dėl to yra paveikusi a. a. Kardinolo įtaka, kuri išugdė garbingus Loyolos ir De Paul universiteus, kurie šiandieną, be abejo, akademiškai nusipelnę pirmąją vietą ir kurių mokslas atsispindi krikščioniška dvasia. Galutinai, Jo Eminencija apvainikavo visą savo darbuotą auklėjimo srityje patsatydamas didžiąją Švenčiausios Marijos Seminariją, Mundelein, Ill., kur yra auklėjami būsimi Chicagos kunigai.

Visiškai vietoje čia priminti vieną Jo Eminencijos širdies troškimą, kurį išreiškė Motinai Marijai, Šv. Kazimiero Vienuolyno Vedėjai aptardamas Šv. Kazimiero Akademiją. Didelis buvo jo pageidavimas, kad Šv. Kazimiero Akademija taptų viena iš Chicagos Arkidiecezijos Centralinių Aukštesnių Mokyklų. Nieko kito nereikalinga kaip atitinkama statyba — atitinkami mokyklos kambariai. Visiškai vietoje yra taip pat pareikšti, kad turime vilties, kad mūsų mylimo kardinolo troškimai ivsipildys.

Daug, daug, nesuskaitomai daug eina maldų paš Dievą už Jį, Kuris buvo Globėjas Krikščioniško Auklėjimo.

B. U.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Beatifikuos Meksikos Kanikinį

1927 m. tėvas Miguel Pro Juarez mirė kanikinio mirtimi. Dabar arkivyskupas Luiz Martinezas visiems Meksikos katalikams įsakė prisiųsti turimus dokumentus, laiškus ir kitą rašytą medžiagą apie jį. Meksikos tikinčiųjų medžiaga bus pasiųsta į Vatikaną su prašymu tėvą Pro paskelbti šventuoju. Dar jam gyvam tebesant per pastarųjų 10 metų laikotarpį žmonės jį laikė šventuoju, net nešiojo medalikėlius su jo atvaizdu.

Ispanai Remia Misijonierius

Apskaitoma, kad per Ispanijos pilietinį karą nužudyta 17,000 kunigų. Dabar, išsivadavusi iš raudonųjų valdžios ir žiaurių katalikų persekiojimų, Ispanija susirūpinusi misijoms jau buvo surinkta pusė milijono pezetų, o misijų sekmadienis karių buvo švenčiamas visą kovos laiką.

“Mėlynoji Knyga” — Apie Popiežių

Londone išleidžiama “Blue Book” — mėlynoji knyga apie žymiųjų asmenų darbus. Toje knygoje paduoda žinių iš pasikalbėjimų ir dokumentų, kaip šv. Tėvas Pijus XII diplomatiškai dirbo dėl taikos išlaikymo Europoje.

Generolas Nagius Apie P. Afrikos Misijas

Lankydamas Pietų Afriką, generolas Nagius lietuvių religinius reikalus rado apvertinoje padėtyje. Jis grįžęs į Lietuvą apie tai painformavo Katalikų Bažnyčios hierarchijai, kuri tuo klausimu susirūpino.

J. E. vysk. Būčys apie misijų reikalą P. Amerikoje generolui Nagiui laiške rašo:

“Paskutinėje generalinėje Marijonų kapituloje, kuri yra aukščiausia mūsų vienuolijos instancija, buvo kalbėta apie lietuviškosios misijos įsteigimą Pietų Afrikoje. Kadangi mes tebesame silpni, tai konkrečiau nutarimo nepadaryta. Kapitula pasitenkino tuo, kad man ir mano tarybai davė teisių tą sumanymą vykdyti tada, kada jausimės turį pakankamai jėgų”.

Reikia manyti, kad tuoj, kai sustiprės misijų reikalai Pietinėje Amerikoje, Tėvai Marijonai pradės misijas ir Pietų Afrikoje.

Prancūzijoje Areštuoja Komunistus

Uždarius komunistų partiją Prancūzijoje, jos nariai pradėjo nerimauti ir protestuoti. Policija padarė kratas ir suareštavo kelias dešimtis komunistų vadų. Kiti žymūs komunistai pabėgo į užsienį.

Hitleris Iš Pabaltijo Atsima Vokiečius

Latvijoje, Estijoje ir Lietuvoje gyvena nemažai vokiečių. Hitleris įsakė iš tų valstybių, viską pardavus grįžti į Vokietiją, jis duosias jiems ūkius ir fabrikus (žinoma, atintus iš čekų, lenkų). Daug Latvijos turtingų vokiečių atsisako vykti į Vokietiją. Hitleris pasiuntė į Rygą savo laivą, kuris kelis tūkstančius vokiečių grąžino į savo tėvynę.

Hitleris įsakęs iš Pabaltijo kraštų atsinti visus vokiečius, kad vėliau nereikštų daugiau noro užimti tuos kraštus ir gelbėti savo tautos žmones. Toks Hitlerio pasielgimas rodo, kad Pabaltijis yra paliktas Rusijos žiniai ir globai. Pažiūrėsime, kaip toliau mėgins Stalinas globoti Pabaltijį, dabar suklupeš ties Suomija.

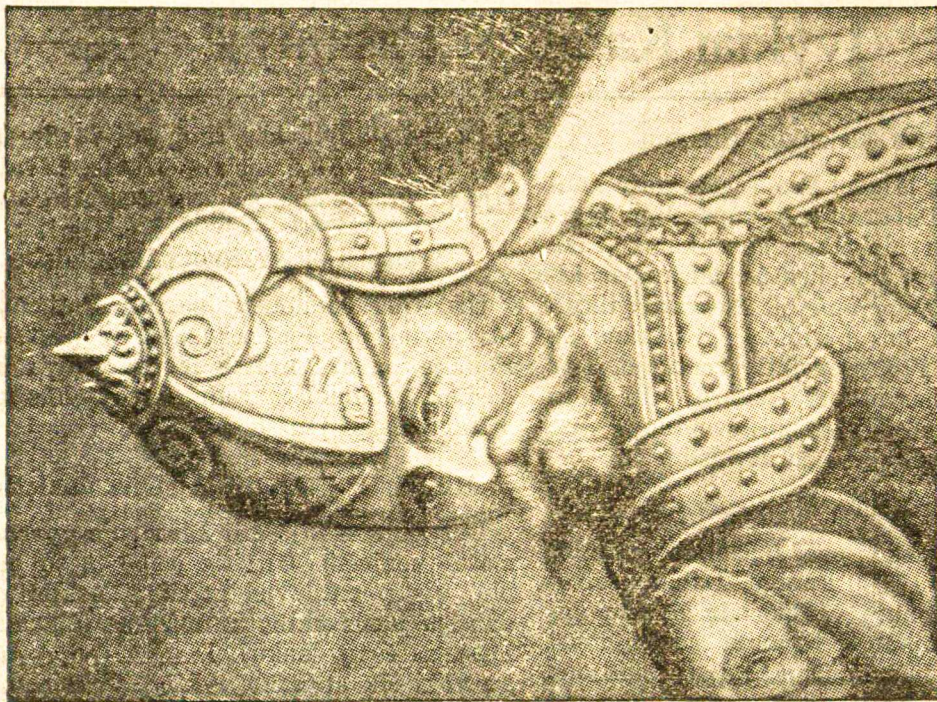
IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Suėmė Lenkų Karo Kapelionus

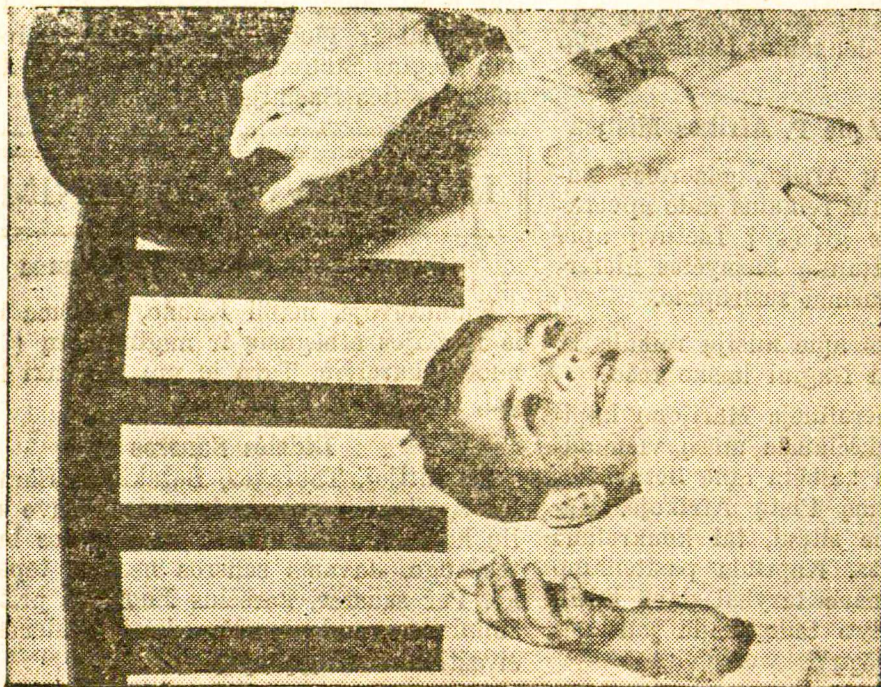
Kulautuvoje, netoli Kauno, laikoma dalis iš Lenkijos atbėgusių ir nuginkluotų (internuotų) kareivių. Tarp jų yra ir penki kunigai, lenkų karo kapelionai.

Didelės Sausros

Žemaitijoje, Tauragės, Batakių ir Skaudvilės apylinkėse vasarą ir rudenį buvo didelių karščių, todėl šiemet visai mažos bulvės teužaugo. Javams sausros nedaug tepakenkė. Per sausras, karščius žmonėms pritrūko šulinuose vandens, važiuodavo vandens parsivežti iš didžiųjų upių.

Didysis Lietuvos Kunigaikštis Gediminas, kuris 1315 metais užėmęs Lietuvos valdovo sostą, gražioje Neries ir Vilnelės tarpkabhėse įkūrė Vilnių ir iš Trakų perkėlęs Lietuvos sostinę. Ilgai buvęs svetimųjų pavergtas Vilnius vėl atgautas.

Alfred Miller, Jr., iš Kansas City, Kas., kuriam ūkio mašina buvo taip sulaužus koją, kad vaikui nugalbėnus į ligoninę gydytojai tarėsi amputuoti, kad išgelbėjus gyvybę. Operacijos kambary vaikučiumi pradėjus linksmam šypsotis, gydytojai susilaikė nuo operacijos ir pasiryžo be operacijos gelbėti gyvybę ir koją. Taiigi, malonus vaikučio nusišypsėjimas, gal, išgelbės jį nuo invalido likimo. (Acme telephoto)

LIETUVIAI AMERIKOJE

Pirmoji Parapijos Auka

Kun. Jonas Balkūnas, Maspeth, N. Y., po pamaldų padarė rinkliavą Vilniaus biednuomenei. Žmonės nuoširdžiai aukojo, surinkta šimtas dolerių. Kun. J. Balkūnas spalio 18 d. prisiuntė Federacijos sekretoriui L. Šimūčiui šimto dolerių čekį ir prašo, kad toji auka būtų perduota Katalikų Veikimo Centrui Kaune, kur katalikų vadai geriau žinos, ką ir kokiais būdais sušelpiti. Tai pirmoji parapijos auka vilniečiams.

Pavyzdingas Liūdnoš Sukakties Paminėjimas

Pernai spalio 17 d. staiga mirė žymi lietuvių dainininkė Elena Rakauskienė-Narinaitė. Lietuvių katalikų spauda — Draugas, Amerika, Darbininkas gražiai parūpinėjo a. a. dainininkės mirties metinę sukaktį, įdėdami jos fotografiją, gyvenimo aprašymą ir nurodymą, kur bus laikomos už jos vėlę šv. Mišios. Dr. A. Rakauskas užprašė šv. Mišias aštuoniose vietose, kur a. a. velionei teko gyventi ir dirbti. Toks metinės sukakties paminėjimas yra pavyzdys visiems lietuviams katalikams.

A. L. R. K. Federacija Vilniečiams Paaukavo \$1,000.00

Greičiausiai Amerikoje atjautė suvargusius vilniečius katalikai. A. L. R. K. Federacija paskelbė vilniečių šelpimo vaju. Pati Federacija duodama kitoms organizacijoms ir asmenims pavyzdį vilniečiams paskyrė \$1,000.00.

Federacija ragina visose kolonijose sudaryti aukų rinkimo komitetus ir tuoj pradėti darbą.

Aukas reikia siųsti čekiais arba "money orderiais" A. L. R. K. Federacijos įždininko gerb. kun. Prano Juro vardu, bet tiesiog sekretoriaus adresu: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Masinis Vilniaus Atgavimo Paminėjimas

Spalio 24 d. L. R. K. Federacijos Chicago apskritys rengia Lietuvių Auditorijoje, 3133 So. Halsted St. masinį Vilniaus atgavimo paminėjimą, į kurį kviečiami visi Chicago lietuviai. Atvyks prof. K. Pakštas, kalbės visa eilė žymių lietuvių.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuvos Komunistai Triukšmauja

Žygiuojant Lietuvos kariuomenei į Vilnių, komunistai pradėjo demonstruoti ir agituoti. Lietuvos komunistėliai norėtų, kad Vilnius pasiliktu bolševikų valdomas. Jei Vilnius imamas, tai reikalauja, kad vyriausybė atsistatydintų, ir jos vietoje būtų sudaryti sovietai.

Praėjusią savaitę šimtai komunistų suareštuota ir 26 nuteisti sunkių darbų kalėjimu po 12 mėnesių. Lietuvių spauda Kaune rašo, kad nuteistųjų yra trockininkai, o ne Stalino šalininkai. Latvijoje ir Estijoje taip pat griežtai sudraudžiami saviškiai komunistai.

PRANEŠIMAS

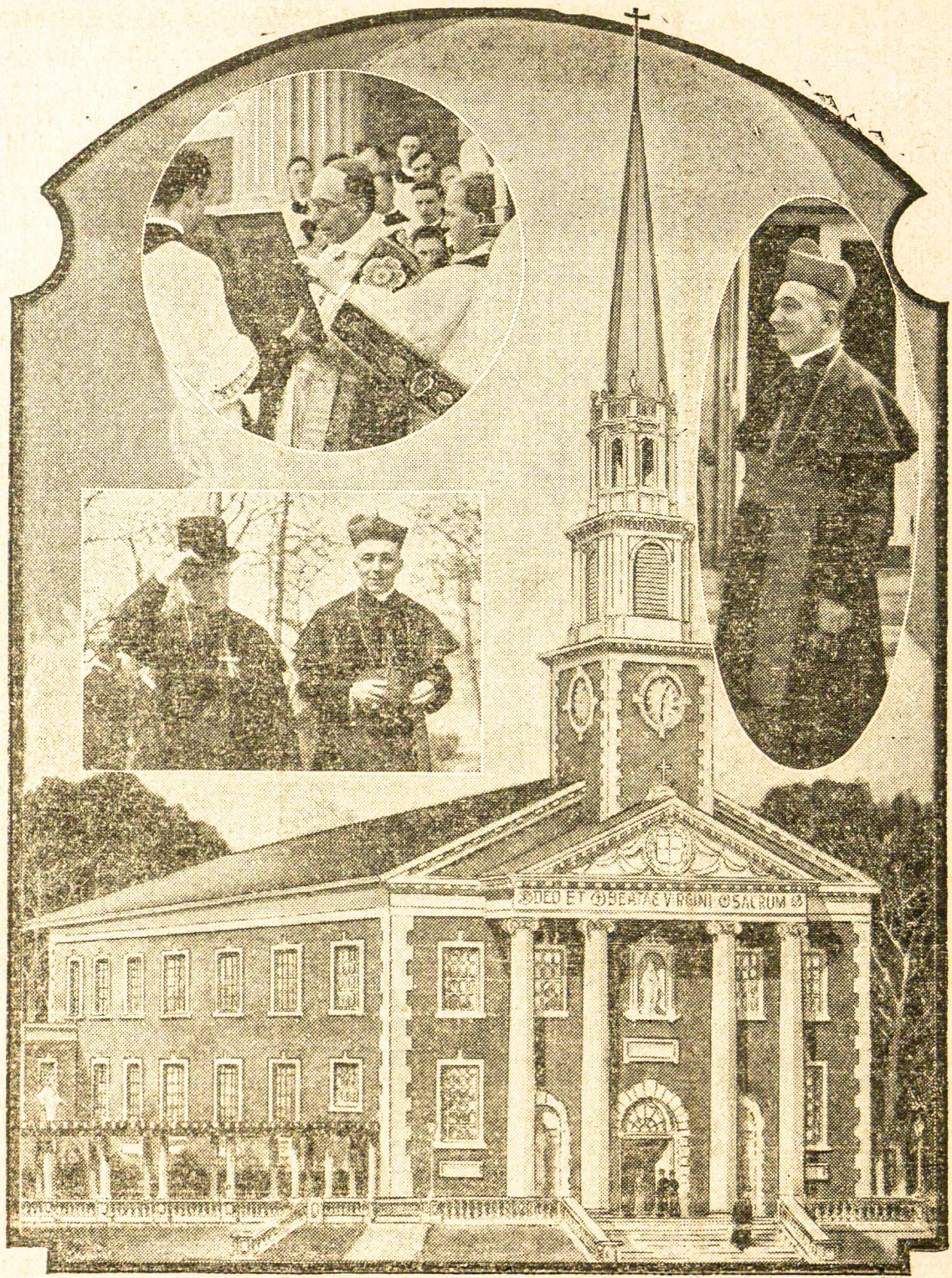
Gražiausia dovana, kurią galime padovoti savo artimiems ar prieteliams, yra šv. Mišių auka. Visos kitos dovanos ar aukos pasensta, pranyksta, bet nuopelnai plaukia iš šv. Mišių aukos turi amžinos vertės, nes teikia malonių, kurios labai reikalingos čia ant žemės, ir kurios sudaro žymią dalį to turto, kurį turime krauti danguje, kur nei rūdis nesugadina, nei kandys nesuėda. Todėl geriausia ir naudingiausia dovana, ar gyviems ar mirusiems, yra šv. Mišių auka.

Tėvams Marijonams visados labai reikalingos šv. Mišių intencijos, kadangi vienuolyne nuolat gyvena daugelis kunigų, kurie kasdien turi atlaikyti šv. Mišias. TT. Marijonai Chicagos vienuolyne turi šešius kunigus: reiškia, kasdien jie gali šešias šv. Mišių intencijas išpildyti. Per juos todėl galima savo artimiems paaukoti tą nepabaigtos vertės šv. Mišių auką. Tie, kurie nori savo artimiems, gyviems ar mirusiems, suteikti didžią šv. Mišių auką, gali, siųsdami savo intencijas TT. Marijonų Chicagos vienuolynui, padaryti ir antrą gerą darbą, būtent paremti Dievui pasišventusius asmenis, kurie subūrę jėgas darbuojasi vienuolyne. Įvykinti šiuos du gerus darbus siųskite savo šv. Mišių intencijas šiuo adresu:

REV. FATHER SUPERIOR
2334 So. Oakley Avenue
Chicago, Illinois.

11-

ALP 2272

Mundelein Seminarijos Kopyčia, Mundelein, Ill.